

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobkyně: **V. M.**, narozená dne X
bytem X

zastoupena opatrovnící **L. D.**, narozenou dne X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2025, č. j. MPSV-2025/3072-916,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2025, č. j. MPSV-2025/3072-916, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Teplice (dále jen „Úřad práce“) ze dne 25. 6. 2024, č. j. 69243/2024/TEP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce zamítl žádost žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči a rozhodl, že jí bude nadále poskytovat tento příspěvek ve výši 880 Kč měsíčně počínaje měsícem březnem 2024.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě shrnula průběh správního řízení a uvedla, že je zaskočena tím, jak lékařské posudky hodnotí v různých obdobích jinak zdravotní situaci žalobkyně. Odkázala na zprávu Mgr. S. ze dne 23. 4. 2024, dle které se její výkony po dobu deseti let mění minimálně. K tomu uvedla, že k Mgr. S. dochází více jak deset let, považuje ji za odbornici a má za to, že její zpráva má pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně zásadní význam. Jiné lékařské posudky hodnotí zdravotní stav žalobkyně a její závislost na jiné osobě „v režimu ad hoc“.
3. Namítala, že za poslední čtyři roky má docházet k jasným změnám týkajícím se její schopnosti vykonávat základní životní potřeby. Závěry žalovaného považovala za nedostatečně odůvodněné a rozporné, neboť vychází ze zdravotních posudků, které se v čase velmi nestandardně mění, ačkoli Mgr. Sirotková došla k opačnému závěru, tedy, že se schopnosti žalobkyně mění minimálně.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zopakoval průběh správního řízení a vyjádřil své přesvědčení, že postupoval v odvolacím řízení v souladu s právními předpisy. Žalovaný dále uvedl, že si v rámci odvolacího řízení vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), která zasedala v odborném složení, kdy byl při posuzování přítomen jak posudkový lékař, tak odborník z oboru neurologie. Posudková komise měla k dispozici kompletní podkladovou dokumentaci a ve svých závěrech se shodla s prvostupňovým posouzením. Zopakoval závěry posudkové komise k namítaným základním životním potřebám komunikace a stravování a uvedl, že nezvládání uvedených potřeb nevyplývá ani ze sociálního šetření. Dále se žalovaný vyjádřil k nepřítomnosti žalobkyně při jednání posudkové komise a k principům hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby dle instrukce MPSV č. 15/2016. Žalovaný závěrem svého vyjádření shrnul, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, odvolací řízení bylo provedeno v souladu se zákonem a napadené rozhodnutí není nezákonné ani nepřezkoumatelné, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně se po poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila a žalovaný vyslovil s tímto postupem souhlas.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je

nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Ze vznesených žalobních námitek bylo třeba se v první řadě zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí, když žalobkyně namítala nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
10. Soud dospěl k závěru, že žalovaný řádně zdůvodnil, z jakých podkladů pro vydání rozhodnutí vycházel a jak o nich uvažil a jak se vypořádal s odvoláním žalobkyně. Ve věci si nechal zpracovat posudek posudkové komise ke zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně – na stranách 3 až 10 napadeného rozhodnutí pak citoval závěry tohoto rozhodnutí, na stranách 11 až 13 se pak žalovaný podrobně zabýval hodnocením tohoto posudku, a to i ve vztahu k odvolacím námitkám žalobkyně. Podrobně pak zdůvodnil, na základě jakých skutečností rozhodl odvolání žalobkyně nevyhovět. Po prostudování správního spisu soud dospěl k závěru, že žalovaný postupoval správně, když vycházel z obsahu správního spisu a s ohledem na podané odvolání se nespokojil s posudkem posudkového lékaře a za účelem vypořádání odvolacích námitek týkající se medicínského posouzení zdravotního stavu žalobkyně nechal zpracovat posudek u posudkové komise. Žalovaný tedy měl k dispozici dostatek podkladů pro své rozhodnutí a jeho skutkové závěry odpovídají těmto podkladům a nedávají prostor pro důvodné pochybnosti o úplnosti. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný dostal požadavkům na odůvodnění rozhodnutí a napadené rozhodnutí tak nepřezkoumatelné není.
11. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby [§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, dále jen „zákon o sociálních službách“]. Nárok na tento příspěvek má oprávněná osoba, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu.
12. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní

potřeby obsahuje příloha č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.

13. Ve věci je nutno dále připomenout, že z dikce § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách vyplývá, že při posuzování stupně závislosti se vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Posuzování stupně závislosti provádějí okresní správy sociálního zabezpečení [§ 8 odst. 1 písm. g) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení], v odvolacím řízení potom žalovaný, který za tímto účelem zřizuje posudkové komise jako své specializované orgány (§ 28 odst. 8 zákona o sociálních službách ve spojení s § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení).
14. Je dále nutno si uvědomit, že posudkové řízení před posudkovou komisí je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán.
15. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byl rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 8. 2023 snížen příspěvek na péči z částky 19 200 Kč měsíčně (IV. stupeň závislosti) na 880 Kč měsíčně (I. stupeň závislosti) počínaje měsícem dubnem 2023, a to s odkazem na posudek posudkové komise ze dne 18. 7. 2023, dle kterého žalobkyně v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu samostatně nezvládala čtyři základní životní potřeby, a to orientaci, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Dne 27. 3. 2024 žalobkyně podala návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, který odůvodnila zhoršením svého zdravotního stavu (tvrzené zhoršení nijak blíže nezdůvodnila). Dne 16. 4. 2024 se v místě bydliště žalobkyně uskutečnilo sociální šetření. K rozporované základní životní potřebě komunikace je v záznamu uvedeno, že se žalobkyně vyjadřuje srozumitelně mluvenou řečí, porozumí sdělením. Ne vždy rozumí, na co je dotazována a je nutné jí dotaz položit jinak. Je levák, levou rukou se umí podepsat, umí obsluhovat dotykový mobilní telefon. K základní životní potřebě stravování matka žalobkyně při sociálním šetření uvedla, že žalobkyně musí dodržovat přísnou jaterní dietu, jídlo jí připravuje matka nebo jej připravují společně. Nápoj si nalije sama, ale přenese jen neúplný hrnek, PET lahve jí otevírá matka, nebo musí použít otvírák pro leváky. Ve škole používá malou termosku, nebo pije z lahve typu „jupík“, svačiny si připravuje s matkou. Nají se sama lžící nebo vidličkou levou rukou. Pokrmy jí krájí na menší kousky matka. Dále je v záznamu ze sociálního šetření uvedeno, že žalobkyně navštěvuje druhý ročník Střední školy obchodu a služeb, obor aranžér, žije s matkou a jejím manželem a s mladším bratrem v rodinném domě v Teplicích. Ve škole má dvě kamarádky, s jednou si píše přes internet. Baví ji malování, jiné koníčky nemá. S matkou se učí vařit, sama by si netroufla, domácí spotřebiče sama neobslouží – špatně zavřela myčku a vytopila domácnost, sama obsluhuje jen telefon nebo tablet. Matka žalobkyně při sociálním šetření uvedla, že žalobkyně dochází na psychiatrii, neurologii a neurochirurgii, užívá léky na zklidnění a na alergie, má omezenou hybnost pravé horní končetiny a dolních končetin, při fyzické zátěži nosí ortézy na pravé ruce a dolních končetinách. V závěrech sociálního šetření sociální pracovnice shrnula, že žalobkyně je omezena v oblasti orientace, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

domácnost, ostatní základní životní potřeby zvládá sama za nutného dohledu matky. Posudková lékařka MUDr. J. V. v posudku ze dne 5. 6. 2024 dospěla k závěru, že se žalobkyně považuje za závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni I – lehká závislost, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu samostatně nezvládá celkem čtyři základní životní potřeby, a to orientaci, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Prvostupňovým rozhodnutím zamítl úřad práce návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči a rozhodl, že bude žalobkyni nadále poskytovat příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, ve kterém namítala, že v minulých rozhodnutích měla uznané za nezvládnuté i základní životní potřeby komunikace a stravování, a přiložila zprávu klinické psycholožky Mgr. H. S. ze dne 23. 4. 2024.

16. Žalovaný v odvolacím řízení zajistil posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí. Ta ve svém posudku ze dne 5. 12. 2024 dospěla k závěru, že žalobkyně samostatně nezvládá základní životní potřeby orientace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost a že se považuje za osobu závislou na péči jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Posudková komise dále v posudku podrobně vysvětlila, z jakého důvodu u žalobkyně neuznala za nezvládané základní životní potřeby mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby. Posudková komise dále zhodnotila jako zvládnuté základní životní potřeby komunikace a stravování, jejichž nezvládání žalobkyně namítala v podaném odvolání. K rozporované potřebě komunikace posudková komise uvedla, že u žalobkyně nebyla prokázána praktická nebo úplná nevidomost obou očí, praktická nebo úplná hluchota, těžké formy hluchoslepoty, poruchy řeči, střední, těžká nebo hluboká mentální retardace, středně těžká či těžká demence, ani jiné těžké psychické postižení s prokazatelnými dlouhodobými těžkými poruchami komunikace. Dle posudkové komise je žalobkyně schopna se porozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí, podpis zvládne, ke komunikaci používá mobilní telefon. K základní životní potřebě stravování posudková komise uvedla, že se jedná jen o schopnost vlastní konzumace již připravených nápojů a stravy, nikoli o vaření. Přemístění na místo konzumace lze realizovat nejen přenášením, ale též posouváním, nebo přizpůsobením konzumace stravy místu servírování. Žalobkyně je schopna si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít si nápoj, posouvat stravu a nápoje na místo konzumace, najíst se lžící nebo vidličkou a napít se. Není dán medicínský důvod nezvládání pokrání uvařeného pokrmu levou rukou. K pokrání tvrdších potravin lze využít tzv. fakírské prkénko. Je schopna dodržovat dietní režim, je schopna si vybrat vhodné potraviny a nápoje a konzumovat je v potřebných časových intervalech. Nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin nebo podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věcí, praktická nebo úplná nevidomost obou očí, ani těžké poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. Dále posudková komise uvedla, že u základních životních potřeb hodnocených jako zvládnuté nebyla prokázána příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat tyto základní životní potřeby v přijatelném standardu, případně s použitím facilitátorů. K odvolacím námitkám žalobkyně se posudková komise vyjádřila odkazem na posouzení jednotlivých potřeb a sdělením, že posudkovým kritériem nemůže být pouze tvrzení pečující osoby ani udávané nezvládání úkonů, jestliže to onemocnění neodůvodňuje. Omezené porozumění sociální situaci, riziko zneužitelnosti a omezené duševní kompetence již byly uznány v rámci základní životní potřeby orientace. Dále posudková komise uvedla, že výsledky sociálního šetření odpovídají závěru posudkového

zhodnocení. Nelze předpokládat zlepšení funkčních schopností, proto byla platnost posudku stanovena trvale. Žalovaný na základě posudku posudkové komise následně vydal napadené rozhodnutí.

17. Ve věci příspěvku na péči je rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí ze strany krajského soudu limitován, neboť pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně jako žadatelky o příspěvek je třeba odborných medicínských znalostí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27). Podle citovaného rozhodnutí soudy nemají potřebné znalosti pro hodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jeho vlivu na schopnost zvládat základní životní potřeby. Rozhodnutí v dané věci je tak závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona povolána právě posudková komise.
18. Pokud byl žalobkyni v minulosti přiznán příspěvek na péči ve IV. stupni, pak je třeba zdůraznit, že v tomto stupni jí byl příspěvek na péči přiznán coby nezletilá příjemkyně, a to podle zcela odlišných kritérií. Po dosažení zletilosti byl její nárok z moci úřední opětovně posouzen. Coby osoba starší 18 let byla shledána závislou na péči jiné fyzické osoby již toliko v prvním stupni závislosti a počínaje měsícem dubnem 2023 jí byl pravomocně přiznán příspěvek na péči ve výši odpovídající právě prvnímu stupni závislosti.
19. Žalobkyně navrhla, aby jí byla změněna (zvýšena) výše příspěvku na péči, na správních orgánech, resp. jimi pověřené posudkové lékařce a poté posudkové komisi, proto bylo posoudit, jaký je aktuální zdravotní stav žalobkyně a dopad funkčních omezení plynoucích z jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na její schopnost zvládat jednotlivé základní životní potřeby v přijatelném rozsahu, případně s použitím facilitátorů, nikoli opětovně provádět komparaci s pro ni nejpriznivějším posudkem o posouzení jejího zdravotního stavu v době, kdy byla nezletilá. V této souvislosti nelze přehlédnout, že dle závěrů posudku posudkové komise ze dne 18. 7. 2023 byl zdravotní stav žalobkyně z funkčního hlediska v minulosti významně nadhodnocený. Soud především zdůrazňuje, že jednou přiznaný, časově ohraničený, nárok nezakládá právo na jeho nezměnitelnost v budoucnu a nezakládá legitimní očekávání na své opakované přiznávání. Pokud tedy v minulosti došlo k posudkovému nadhodnocení a přiznání příspěvku na péči ve IV. stupni, není poškozením práv posuzované osoby, pokud později došlo k dostatečně odůvodněnému přehodnocení (v tomto případě posudkem posudkové komise ze dne 18. 7. 2023). Opakovaným přehodnocením zdravotního stavu žalobkyně (v projednávané věci posudkem posudkové komise ze dne 5. 12. 2024) pak zůstal přiznaný stupeň závislosti žalobkyně na péči jiné fyzické osoby nezměněn. Namítala-li žalobkyně, že ve zhodnocení jejího stavu dochází k nepředvídatelným změnám, pak k tomu soud poznamenává, že posudková komise se v posudku ze dne 5. 12. 2024 v hodnocení základních životních potřeb orientace, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost jako nezvládnutých a zbývajících základních životních potřeb jako zvládnutých v ničem neliší od posudku posudkové lékařky MUDr. V. ze dne 5. 6. 2024 a ani od posudku posudkové komise ze dne 18. 7. 2023.
20. Je rovněž třeba připomenout, že aktuální posouzení stupně závislosti je otázkou odborně medicínskou, k jejímuž posouzení ani žalovaný coby správní orgán nedisponuje potřebnými znalostmi, a proto se obrací na posudkové lékaře, resp. posudkové komise. Správní orgán, a následně i soud, je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek o zdravotním stavu, ze kterého při posouzení nároku na příspěvek na péči vychází, splňuje požadavky na úplnost, správnost a přesvědčivost.
21. Posudková komise zasedala v odborném složení, kdy byla při posuzování přítomna posudková lékařka z oboru neurologie a v posudku ze dne 5. 12. 2024 citovala zdroje svých

poznatků (tedy včetně zprávy Mgr. S. ze dne 23. 4. 2024) a uvedla, že dominujícím onemocněním žalobkyně je dětská mozková obrna, dále u ní dominuje pravostranná spastická hemiparéza lehká až středně těžká akcentovaná na dolních končetinách, neurogenní skolióza. Intelektem je v subnormě až v lehké mentální retardaci, její početní schopnosti odpovídají úrovni třetí třídy, její sociální schopnosti dvanáctiletému dítěti. Její stav je trvalý, byla omezena ve svéprávnosti. Posudková komise označila námitky žalobkyně uvedené v odvolání za nedůvodné. Posudková komise se zároveň podrobně vyjádřila ke všem posuzovaným základním životním potřebám. Žalovaný posudek posudkové komise ze dne 5. 12. 2024 shledal úplným a objektivním a přesvědčivým stěžejním důkazním prostředkem. Proto z jeho závěrů vycházel, odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V uvedeném postupu správních orgánů soud neshledal žádné pochybení.

22. K namítané základní životní potřebě komunikace posudková komise popsala, že u žalobkyně nebyla prokázána závažná smyslová porucha ani žádné onemocnění spojené s těžkými poruchami komunikace. Je schopna se porozumět a porozumět mluvenou srozumitelnou řečí, podpis zvládne, ke komunikaci používá mobilní telefon. Žalobkyně k hodnocení této potřeby namítala toliko to, že v minulosti (v době nezletilosti) jí tato potřeba byla uznána jako nezvládnutá a že tento závěr není dostatečně odůvodněn. Žalobkyně však sama nesdělila žádný konkrétní důvod, proč považuje hodnocení posudkové komise za nedostatečné a proč je přesvědčena o tom, že komunikaci nezvládá (zejm. jakou dílčí aktivitu hodnocenou v rámci této potřeby dle svého přesvědčení nezvládá). Posudková komise jasně a přesvědčivě popsala, že žalobkyně nemá problémy s komunikací mluvenou srozumitelnou řečí, umí se podepsat, ovládá mobilní telefon, maluje a dle zpráv Mgr. S. její úroveň znalostí odpovídá cca třetí třídě základní školy a porozumění sociálním situacím dvanáctiletému dítěti. Je tedy zjevné, že žalobkyně na této úrovni zvládá čtení i psaní, porozumí běžným základním zvukovým a obrazovým signálům apod. Tento závěr posudkové komise plně koresponduje se záznamem ze sociálního šetření. Zjevný rozpor závěrů posudkové komise s podkladovou dokumentací soud neshledal. Soud proto dospěl k závěru, že závěry posudku jsou v tomto bodě úplné a přesvědčivé a námitka žalobkyně nedůvodná.
23. K namítané základní životní potřebě stravování posudková komise uvedla, že žalobkyně se stravuje samostatně a že vlastní příprava stravy je ve vztahu k této potřebě posudkově nerozhodná. Zhodnotila, že žalobkyně je schopna si vybrat hotovou stravu v pevném i tekutém stavu a dát na talíř, nalít si nápoj, posouvat stravu a nápoje na místo konzumace, najíst se, napít se, dodržovat dietní režim a konzumovat vhodné nápoje a potraviny v potřebných časových intervalech. Posudková komise přesvědčivým způsobem popsala podstatu funkčního omezení žalobkyně, tedy, že má omezenou aktivní hybnost a úchopovou funkci pravé končetiny, a jaký konkrétní dopad to má na její schopnost se stravovat. Popsala, že žalobkyně je schopna se najíst levou rukou lžící a vidličkou a je schopna nakrájet uvařenou stravu na talíři. Ke krájení tužších potravin může použít dostupné facilitátory (např. tzv. fakírské prkénko), namísto přenášení může potraviny posouvat či si přizpůsobit místo konzumace a místo servírování. K tomu soud poukazuje na záznam ze sociálního šetření ze dne 15. 8. 2023, který je součástí správního spisu a posudkového spisu a byl tedy i součástí podkladů, ze kterých posudková komise zpracovala posudek ze dne 5. 12. 2024. Při tomto sociálním šetření žalobkyně uvedla, že naporcovat stravu příborem s obtížemi zvládá, má špatný úchop, tak si při krájení přendává nůž z pravé ruky do levé, aby pokrm překrojila, dále uvedla, že přenášení jídla i nápojů zvládá. Rovněž ze záznamu o sociálním šetření ze dne 16. 4. 2024 plyne, že žalobkyně konzumaci stravy a

nápojů zvládá samostatně. Tento záznam se od ostatních podkladů liší pouze v zaznamenaném tvrzení matky žalobkyně, že jí pokrmy musí krájet na menší kousky. S tímto tvrzením se posudková komise vypořádala tím, že popsala, že k nezvládnutí krájení stravy na menší kousky není dán žádný medicínský důvod a že žalobkyně má možnost využít možností facilitace. S tímto závěrem se soud zcela ztotožňuje. Rovněž k této základní životní potřebě žalobkyně nenamítala nic konkrétního, omezila se pouze na konstatování, že v minulosti jí tato potřeba byla uznána jako nezvládnutá a že považuje zdůvodnění neuznání této potřeby jako nezvládnuté za nedostatečné. Ve světle posudku posudkové komise ze dne 5. 12. 2024 a obsahu správního spisu (zejm. posudku posudkové komise ze dne 18. 7. 2023 a záznamu ze sociálního šetření ze dne 15. 8. 2023) se tvrzení o nezvládnutí porcování potravy na menší kousky jeví jako účelové. Soud poznamenává, že snížená kvalita provedení manipulace s příborem z důvodu špatného úchopu a nutnosti přehazovat nůž z pravé ruky do levé při krájení na menší kousky, neznamena, že žalobkyně nezvládá výkon potřeby samostatně v přijatelném standardu, zvláště pak při možnosti běžně dostupné facilitace. Soud v tomto ohledu shledal posudek posudkové komise úplným a přesvědčivým a námitku žalobkyně stran hodnocení této základní životní potřeby nedůvodnou.

24. Z posudku posudkové komise vyplývá jasný závěr, že zdravotní stav žalobkyně se od posledního rozhodnutí o jejím nároku na příspěvek na péči nezměnil, ostatně i sama žalobkyně, ač svůj návrh na změnu výše příspěvku na péči odůvodnila nijak blíže nespecifikovaným zhoršením zdravotního stavu, v průběhu správního řízení a následně i v podané žalobě setrvala tvrdila, že je její zdravotní stav dlouhodobě neměnný. Závěry posudku posudkové komise ze dne 5. 12. 2024 se nijak neliší od závěrů posudku ze dne 18. 7. 2023, ve správním spise není založeno nic, z čeho by bylo možné vyvodit zhoršení zdravotního stavu žalobkyně a zpochybnit správnost, úplnost a přesvědčivost závěrů posudkové komise. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, když vycházel z posudku posudkové komise ze dne 5. 12. 2024 a že námitky žalobkyně nejsou důvodné.
25. Žalobkyně dále namítala, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zdravotní dokumentací žalobkyně, konkrétně se zprávou klinické psychologky Mgr. H. S. ze dne 23. 4. 2024. V této zprávě však soud neshledal nic, co by rozpornosti nasvědčovalo a co by závěry posudkové komise jakkoli zpochybňovalo. Žalobkyní zdůrazňovaná pasáž ze zprávy, že se schopnosti žalobkyně dlouhodobě nemění, se naopak i medicínskému laikovi jeví jako plně korespondující se závěry posudkové komise, nikoli jako rozpor. Posudková komise totiž ve svých závěrech netvrdila, že zdravotní stav žalobkyně není zcela neměnný nebo že se zlepšil, naopak uvedla, že nelze očekávat zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, a proto stanovuje platnost posudku na neurčito. Jiné rozpory žalobkyně netvrdila a soud sám žádné zjevné rozpory posudku s podkladovou dokumentací neshledal. Neshledal ani, že by žalobou napadené rozhodnutí neodpovídalo závěrům posudkové komise. Námitka žalobkyně proto není důvodná.
26. Soud rozhodně nemá v úmyslu jakkoli zpochybňovat závažnost zdravotního postižení žalobkyně, nicméně je třeba rozlišovat zařazení tohoto postižení do příslušného stupně invalidity s posouzením tohoto zdravotního postižení z hlediska závislosti zdravotně postižené osoby na jiné osobě pro absolutní neschopnost zvládat základní životní potřeby.
27. Soud na závěr shrnuje, že žalobou napadené je řádně odůvodněné a úplné, je prosté rozporů a vychází z přesvědčivého, jednoznačného, úplného a celistvého posudku posudkové komise. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 12. ledna 2026

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně